

Upravništvo: Ljubljana, Pucinijska
ulica 6 — Telefon št. 31-22, 31-23,
31-24

Upravni oddelki: Ljubljana, Pucinijska
ulica 6 — Telefon št. 31-22, 31-24

Podružnica Novo mesto: Ljubljanska
cesta št. 42
Računi pri post. ček. zavezu: Ljubljana
št. 17 749

IZKLUČNO ZASTOPSTVO za oglaševanje
v Kr. Italiji in tujemstvu ima
Unione Pubblicità Italiana S. A.,
Milano

JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka
Naročnina: letna 12.000 L. 12.000
za tujemstvo pa L. 22.80

Uredništvo:
Ljubljana, Pucinijska ulica št. 6
telefon 31-22, 31-23, 31-24

Rokopisi se ne vračajo

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA
per la pubblicità di provenienza
italiana ed estera:

Unione Pubblicità Italiana S. A.
Milano

20 angleških letal sestreljenih

Živahno letalsko udejstvovanje v Sredozemlju

Glavni stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 17. februarja naslednje 626. vojno poročilo:

V odseku pri Mekiliju aktivnost patrolnih oddelkov.

Včeraj sta italijansko in nemško letalstvo ponovno napadli važne sovražne cilje v Libiji ter na otoku Malti. V hudem spopadu z velikim oddelkom britanskih letal je bilo 17 britanskih letal sestreljenih, med njimi 15 od nemškega, 2 pa od italijanskega lovskega letalstva.

Na Egejskem morju je sovražno letalo, ki je bilo zadeto od enega naših torpednih letal, tresčilo v morje.

V zgodnjih jutranjih urah je sovražnik poskušal napasti Castel Vetrano. Naša obramba na tleh je v takojšnji akciji sestrelila bombnik tipa Wellington, čegar

posadka, 6 Novozelancev, je bila ujeta. Neko drugo letalo istega tipa je bilo od nemškega lovskega letala prisiljeno k zasilnemu pristanku v bližini Modica. Letalo ni bilo poškodovano. Sedemčlanska posadka je bila ujeta.

Žrtve letalskih napadov

Rim, 17. febr. Včeraj so bili objavljeni podatki o zadnjih letalskih žrtvah med civilnim prebivalstvom. V noči na 14. februarja so bili v občini Blancavilli ubiti 3 civilisti, ranjeni pa je bilo 5, v občini Santa Maria di Licodia so bile 4 žrtve, ranjena pa sta bila 2 moška. V noči na 15. februarja sta bila v Siracuzi ubita 2, ranjenih pa je bilo 16 ljudi. V Floridji sta bila ubita 2 civilista, ranjeni pa 3. Med žrtvami je tudi 6 otrok v starosti pod 14. letom. (Piccolo.)

Nemško vojno poročilo

Nov sovjetski poraz na vzhodnem bojišču — Zopet velik plen — Nad 5000 padlih sovjetskih vojakov

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 17. febr. Vrhovno poveljništvo nemške vojske je včeraj objavilo naslednje poročilo:

V srednjem odseku vzhodnega bojišča je bila uničena ena izmed obkoljenih skupin sovražnih sil. Ujetih je bilo 800 ljudi ter zaplenjenih 42 topov. Tudi v drugih odsekih so bili sovražniki prizadeti novi hudi porazi.

V borbi proti sovjetskimi letalskim silam je bilo včeraj uničenih 46 letal. Na nemški strani sta bili izgubljeni dve letali.

Na področju Rokavskega preliva je neka ladja, ki služi za rušenje zapor, v kratki bitki prizadela sovražnim motornim torpednim čolnom več udarcev. Verjetno je, da je bil en angleški motorni čoln potopljen.

V severni Afriki so nemške in italijanske sile dosegle uspehe pri svojih lokalnih sunkih. Skupine nemških bojnih letal so na Malti povzročile z bombami veliko razdejanje med vojaškimi in pristaniškimi napravami v La Valetti. Pri letalskih napadih na letališča na tem otoku so bili na vzletiških uničeni trije britanski bombniki, v skladiščih pogonskih sredstev pa so nastali požari.

V letalskih spopadih nad Malto in nad vzhodno Cirenaiko so nemški lovci sestrelili 15 britanskih letal, ne da bi sami izgubili kako letalo.

Pri uspešnem prodoru naših pomorskih sil skozi Rokavski preliv so se posebno odlikovali minolovci in zaščitne ladje pod poveljstvom pomorskega kapitana in komodorja Rugeja.

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 17. februarja. Vrhovno poveljništvo nemške vojske

Horthyjeva poslanica

madžarskemu parlamentu

Jutri bosta obe zbornici izvolili na skupni seji podregenta

Budimpešta, 17. febr. s. Kakor je bilo že napovedano, sta se sestali obe zbornici, da izvolita novega podregenta. Na včerajšnji seji je min. predsednik Bárdossy v poslanski zbornici predčital reskript regenta, ki pravi v njem med drugim:

Letos bom star 74 let in v bližnjih dneh bo poteklo 23 let, odkar sem z zaupanjem madžarskega naroda prevzel vodstvo države. Čeprav za vedačem vseh svojih fizičnih in intelektualnih moči, mi leta otežujejo ogromno delo, ki mi ga nalaga vodstvo države in ki ga opravljam že več kakor dve desetletji. Ker je zakon o podregentstvu že uveljavljen, izražam željo, da parlament izvoli podregenta. Nimam namena

poslužiti se možnosti, ki mi je dana, da podregenta določim, ker hočem, da pri svojem svobodno do izraza volja madžarskega naroda po njegovem parlamentu in da izbere osebnost, ki jo smatra za najspodobnejšo za to mesto. Zato vas pozivam, da skličete obe zbornici.

Reskript je med poslanci, ki so vstali s svojih sedežev, izzval navdušene ovacije za regenta. Do silne manifestacije je prišlo tudi v zgornji zbornici. Ko je Bárdossy prečital Horthyjevo poslanico. V četrtke bosta glede na to sestali obe zbornici k skupni seji in bosta izvolili podregenta, ki ga bo predlagala vlada v sporazumu s parlamentarno večino.

menikom Neznane junaka in pred spomenikom padlih fašistov.

Hrvatska vojaška misija v Neaplju

Neapelj, 17. febr. s. Včeraj se je v Neaplju mudila hrvatska vojaška misija pod vodstvom maršala Kvaternika. Spremljali so jo general Oxilia in višji letalski častniki. Vojaška misija si je ogledala mesto.

Kandidat za poglavarja anglikanske cerkve

Buenos Aires, 17. febr. s. Iz Londona poročajo, da je med kandidati za canterburyskega nadškofa kot naslednik dosedanjega poglavarja anglikanske cerkve dr. Temple, sedanji yorški škof, ki upa, da bo postal novi poglavar anglikanske cerkve. Uspeh mu je skoraj zagotovljen sprito politične doktrine, ki jo zastopa in ki se lahko obehleži z eno samo besedo »maščevanje«. V enem izmed svojih »volilnih govorov« je znameniti nadškof govoril o razvoju vojne, o škodi in bedi, ki jo je povzročila vojna in je menda v duhu krščanskega usmiljenja dobesedno zaključil: Mi se moramo maščevati. Mi moramo biti prežeti duha osvete. Sprito teh besed so postali pozorni nanj, posebno oni, ki se v Angliji čutijo več ali manj odgovorne za vojno. Račun, da bo v njihovih vrstah angleški primer, ki ne bo govoril v imenu vere, miru in ljubezni, marveč bo ljudstvo pozival k razdejanju in maščevanju jim je močno pri srcu. Očitno je dr. Temple najverjetnejši naslednik nadškofa v ostavki in najpristnejši predstavnik anglikanske cerkve.

Obnovite naročnino!

RAZŠIRJENJE JAPONSKIH OPERACIJ

Japonski mornariški minister o dosedanjih uspehih japonskega brodomarstva in letalstva

Tokio, 17. febr. (Domei.) Včeraj je pred japonskim parlamentom podrobno poročal o mornariških in letalskih operacijah, ki so se razvijale pred okupacijo Singapura. japonski mornariški minister Šimada, ki je med drugim izjavil, da so samo v petih dneh, med 10. in 14. februarjem, japonske pomorske sile potopile eno sovražno križarko, eno podmornico, dve topničarki, eno ladjo za specialno službo, eno nosilko min in 8 transportnih parnikov s skupaj 64.000 tonami. Nadaljnjih 17 drugih sovražnih ladij, vsehvisi neko nizozemsko križarko, je bilo uničenih ali poškodovanih v operacijah proti Nizozemski Vzhodni Indiji.

Mornariški minister je nadalje naglasil, da so japonske podmornice razširile svoje operacije že izven sosesčine Malajskega polotoka na Indijski ocean, kjer ogražajo sovražnikove prometne zveze.

O operacijah proti Nizozemski Vzhodni Indiji je mornariški minister dejal, da so japonske sile po zasedbi Tarakana in po izvojevanju kontrole nad Makasarsko morso okoli 24. januarja iznenada zasedle Palu Papan v zapadnem delu Bornea in Kan-

dari v jugovzhodnem delu Celebesa. S tem je prišlo v japonsko oblast največje petrolejsko polje v okolici Palik Papan, na katerem se vrelci sedaj popravljajo. Dne 31. januarja so japonske sile močno napadle Amboino v otočju Molukov in oporišče Seguru, s čimer so si izvojevale kontrolo nad Bandskim morjem. Dne 9. februarja so nato japonski izkrcevalni oddelki napadli najvažnejšo luko otoka Celebesa, Makassar, s čimer so dokončno prišla v japonsko posest vsa važna oporišča na Celebeškem otoku. Prišel se je japonski napad na Javo, ki jo sovražnik smatra za najvažnejšo zavezniško oporišče. Dne 3. februarja je bil izvršen sovražni napad na Surabaja. V tem napadu je japonsko letalstvo uničilo glavno silo združene ameriško-nizozemske vojne mornarice s potopitvijo ameriške križarke tipa »Houstone«, neke nizozemske križarke razreda »Java« in še neke druge nizozemske križarke. Poškodovani sta bili dve nadaljnji nizozemski križarki. Dne 9. februarja so nato japonske sile napadle sovražnikova letališča okrog Batavije in pri tem uni-

čile ali sestrelile 20 sovražnih letal. Dne 23. januarja so japonske mornariške sile napadle Rabaul v Novi Britaniji. Istega dne so japonski izkrcevalni oddelki zasedli Caving v severnem delu Nove Irske. Japonsko letalstvo je 1. februarja izvršilo protinapad na ameriško vojno brodomarstvo na Maršalskem otočju, sestavljeno iz križark in letalske matične ladje, ki se je približalo japonskemu otočju in ga pričelo obstreljevati. Japonsko letalstvo je zažgalo veliko sovražno križarko, sestrelilo 11 sovražnih letal in s tem odbilo sovražnikov napad.

V nadaljnjem svojem govoru je Šimada odkril, da so japonske pomorske sile v razdobju od 21. januarja dalje potopile 2 sovražnikova rušilca, 15 podmornic, 34 trgovskih ladij in ladij za posebno službo v celotnem obsegu 210.000 ton. Priporočil je nadalje, da je bilo od pričetka vojne potopljenih v celoti že 33 sovražnih podmornic. V vsem tem času je japonska mornarica izgubila samo 36 svojih letal, dočim so znašale celotne doseganje izgube sovražnikovega letalstva 1234 letal.



Kako je bila izvršena predaja Singapura

Razgovor japonskega generala Jamašite s poveljnikom angleške obrambe generalom Percivalom

Tokio, 17. febr. d. O 49 minut trajajočih dramatičnih razgovorih, ki sta jih imela tik pred predajo Singapura vrhovni poveljnik japonskih oboroženih sil v Malaji general Tomojuki Jamašita in poveljnik britanske obrambe v Singapuru A. E. Percival, so se zvedele sedaj naslednje podrobnosti.

General Jamašita je nagovoril britanskega generala Percivala, ki se je ob 18.40 minut v nedeljo zglasil pri Fordovih delavnicah ob vnožju griča Bukit Timah, takole: Želim zvedeti od vas, ali pristajate na brezpogojno predajo.

Po poročilih z japonskega vira je bil britanski general Percival zelo potr. Obraz in oči so mu bile zelo zatekle in bil je zelo rdeč, ko je odgovoril: »Da«.

Jamašita je vprašal nadalje: »Ali so vaše čete ujele kaj japonskih vojakov?« Percival je odgovoril: »Nobenega.«

Jamašita: »Kaj se je zgodilo z japonskimi civilisti?« Percival: »Vsi Japonci, ki so jih britanske oblasti internirale, so bili poslani v Indijo. Indijska vlada je seveda v polni meri zalamala, da se jim ne bo zgodilo nič hudega.«

Jamašita: »Sedaj želim slišati od vas, ali se hočete predati? Vtrajam na brezpogojni predaji. Kakšen je vaš odgovor?« Percival je odgovoril: »Ali mi lahko dovolite časa do jutri?«

Jamašita: »Do jutri? V tej stvari naravno ne morem čakati in v tem primeru bodo japonske čete še ta večer zopet napadle.«

Percival: »Ali bi bilo mogoče počakati do 23.30 tokijskega časa?« Jamašita: »V tem primeru se bodo japonske čete borile nadalje do tega časa. Recite, da ali ne.«

Percival ni odgovoril. Jamašita je ponovno povzel: »Želim zvedeti od vas definitiven odgovor in vtrajam na brezpogojni predaji. Kaj odgovorjate na to?« Percival: »Da.«

Jamašita: »Dobro. Streljanje se mora potem prenehati ob 22. Takoj bom poslal tisoč japonskih vojakov, da bodo v mestu vzdrževali red in zakonitost. Ali pristajate na to?«

Percival: »Da.« Jamašita: »Ako bodo ti dogovori prekršeni, bodo japonske čete takoj prešle v splošen napad na singapursko mesto.«

Britanski general Percival, v čigar spremstvu sta bila tudi šef njegovega generalnega štaba K. S. Tolance in general Newbiggin, je po tem razgovoru zopet vstopil v svoj avtomobil, ki je nosil poleg bele zastave tudi še »Union Jack«, ter se vrnil v singapursko mesto.

Predaja Singapura v celoti izvršena

Tokio, 17. febr. (Domei.) Dopisnik lista »Nippon« javlja s otoka Šonana (Singapurja) da so japonske oblasti v skladu z včeraj dogovorjenimi podrobnimi določbami o predaji Singapura že prevzele vse važne zgradbe v Singapuru, med drugimi vse trdnjave, vojaške naprave, upravne in

gospodarske ustanove. Dopisnik javlja nadalje, da so bile v tem podrobnem dogovoru o predaji sprejeti z britanske strani vse japonske zahteve brez izjeme.

Pogrešan avstralski general

Singhaj, 17. febr. d. Iz Sidneya v Avstraliji javljajo, da že od 14. februarja nimajo nobenih vesti o avstralskem generalu Gordonu Bennettu, ki je poveljeval avstralskim četam v Singapuru. Ni znano, ali je generalu Gordonu Bennettu uspelo umakniti del svojih čet še pred kritično dobo in ali so njegove čete morda sedaj kje na morju.

Mikadova zahvala za čestitke

Tokio, 17. febr. (Domei.) Cesar je brzojavno odgovoril italijanskemu kralju Nj. Vel. Viktorju Emanuelu III. in madžarskemu cesarju Kangležu na njuni brzojavi, ki, v katerih sta čestitala o priliki padca Singapura.

Čestitke tujih diplomatov v Tokiju

Tokio, 17. febr. (Domei.) Italijanski veleposlanik v Tokiju Indelli, nemški veleposlanik Ott, poslanik Madžukua, veleposlanik nankinske vlade in drugi diplomatski predstavniki držav osi so včeraj posetili šefa japonskega generalnega štaba generala Sugijama in mu čestitali k padcu Singapura. Vojaški in mornariški ter letalski atašei Italije, Nemčije, Mandžukua in drugih držav so se zglasili v mornariškem ministertvu ter prav tako izrazili svoje čestitke k japonski zmagi. Slamski poslanik je mornariškemu ministru Šimadi izročil posebno poslanico predsednika alamske vlade Luang Fibul Songgrama. Generalni guverner Koreje general Jiro Munami je v imenu 20 milijonov korejskega prebivalstva poslal generalu Sugijami brzojavne čestitke k zmagi pred Singapurom.

Tokio, 17. febr. (Domei.) Kitajski veleposlanik v Tokiju Suliang in slamski poslanik Nai Direk Čajanama sta popoldne obiskala japonskega min. predsednika generala Toja ter mu izročila čestitvene poslanice svojih vlad o priliki okupacije Singapura.

Slavje v Tokiju

Tokio, 17. febr. s. V proslavo zmage v Singapuru je japonsko ministertvo izdalo novo serijo zakladnih bonov v skupnem znesku 10 milijonov jenov. Boni so po 5 in 10 jenov. Poleg tega so oblasti dovolile, da si sme vsaka družina nabaviti v proslavo zmage po dve steklenici piva, fižol, slaščice in bonbonov za otroke pod 13 leti starosti. Za posebne kategorije ljudi bodo v proslavo te zmage v prodaji tudi čevlji z gumastim podplatom in gumaste žoge.

Tokio, 17. febr. (Domei.) O priliki padca Singapura so japonske oblasti izdale posebne poštne znamke s slikami japonskega generala Nogija in admirala Toga. Znam-

ke nosijo tudi posebne napise. General Nogij in admiral Toga sta se posebno odlikovala že v rusko-japonski vojni l. 1904.

„Luč na jugu“

Tokio, 17. febr. (Domei.) Po odredbi japonskega glavnega stana, ki je bila objavljena v torek popoldne, se preimenujeta singapurski otok in singapurska luka. Singapurski otok se bo v bodoče imenoval otok Šonan, singapurska luka pa luka Šonjin. Ime Šonan pomeni »Luč na jugu«.

Proti Birmi in Nizozemski Indiji

Tokio, 17. febr. s. Kar se tiče japonskih namer po padcu Singapura opozarjajo v tujakajšnih političnih krogih, da se bodo japonske operacije razvijale v bodoče tako, da se prekinejo prometne zveze med Cungkinkom in Birmo in da se Birma osamosvoji. Nadalje bodo Japonci do kraja uničili sile Nizozemske Indije. Kar se tiče Avstralije in Nove Zelandije pričakuje Japonska, da bosta prišli k pameti in presodili položaj tako, kakršen je v resnici. Enako stališče zavzema Japonska tudi glede vlade v Cungkingu.

Izpraznjevanje Ranguna

Bangkok, 17. febr. s. Rangun je skoraj že docela evakuiran. Ulice so zapuščene in tihе. Večina indijskih trgovcev je zaprla svoje lokale. V zadnjih dneh se je prostovoljno izseljevanje civilnega prebivalstva še povečalo.

Spopad v vodah Nizozemske Indije

Singhaj, 17. febr. d. V Sidneyu je bilo službeno objavljeno, da je skupina 42 japonskih letal napadla včeraj zavezniško brodomarstvo v vodovju blizu otoka Timorja. Avstralsko poročilo samo pravi, da je napad trajal eno uro, dočim ne objavlja podrobnosti o uspehu japonskega napada.

Nadalje pravi poročilo iz Sidneya, da je včeraj zopet preletelo japonsko letalo luko Moresby v Novi Gvineji. V avstralskih krogih vlada vznemirjenje zaradi japonskega izvidniškega delovanja na področju Moresbyja in so splošno prepričani, da predstavlja ta luka naravno idealno oporišče za pričetek japonskih vojaških operacij proti Avstraliji. V merodajnih krogih zahtevajo, naj bi se čim hitreje oborožila oporišča v Novi Gvineji, ker ima Avstralija le na ta način še kaj upanja, da se s tamkajšnjih oporišč ne bodo pričele odločilne vojaške operacije proti Avstraliji.

Razbiti konvoji

Tokio, 17. febr. Japonski glavni stan je objavil, da je japonsko vojno brodomarstvo od Singapura napadlo več sovražnih konvojev. 32 ladij je bilo poškodovanih ali potopljenih. Med njimi je nekaj križark, podmornic, topničark in minolovcev. (Popolo di Trieste.)

Oglasi v »Jutru« imajo vedno uspeh!

Dežela, kjer rastejo dišave



Po poročilih z bojišč bodo otoki Moluki kmalu popolnoma zasedeni po japonski vojski. Prvič so se Japonci na njih izkrcali 31. januarja in tedaj zasedli njihovo najvažnejše pristanišče Ambaina.

Že dolgo prej, preden so Evropejci raziskovali svoje raziskovalno delo tudi na Južno morje, so s kitajskim in arabskim posredovanjem prihajale na zapad začinbe z Molukkih otokov. Ko so v začetku 16. stoletja Portugalci poslali svoje ladnice na Daljni vzhod, so storiili to v glavnem zaradi tega, da bi izključili iz trgovine z dišavnimi kitajsko in arabsko posredovanje. Leta 1511. so Portugalci na jugu Molukov odkrili otoke Banda, ustanovili tam trgovsko postajo in prevzeli vso trgovino z dišavnimi v svoje roke. To pa ni šlo v račun Holandcem, ki so bili tedaj eden najmočnejših evropskih trgovskih narodov. Portugalsko gospodarstvo na Molukih je trajalo kakih 100 let, potem pa so jih Holandci kratko malo napadli, premagali in prepodili z Molukov. Kar se je potem dogajalo na Dišavnih otokih, spada med najtemnejša poglavja brezobzirne kolonialne politike.

Holandci so leta 1605. otok Amboino napravili za sedež nizozemske zapadnoindijske družbe in v kratkem času ugotovili, da se na Molukih proizvajajo več začimb, kolikor se jih mogoče z velikim dobičkom prodati. Zato so si izposlovali od moluškega sultana Ternate pravico, dišavna drevesa po svoji volji iztrebljati. V kratkem je izšla odredba, da se smejo gojiti žbice edinele na otoku Amboino, gojenje muškatega oreha pa je bilo izključno dovoljeno le na otoku Banda. Ostali Moluški otoki so bili gospodarsko zapostavljeni in to je imelo za posledico srdit odpor domačinov, posestnikov plantaž. Mobilizacija trgovine na otoku Bandi in brezobzirni pritisk Holandcev na cene sta izvalila upore domačinov in v mesečnem oboroženem razračunavanju je izgubil življenje nek holandski admiral in cela vrsta trgovcev. V odgovor na to so pripeljali Holandci nove čete, ki so brez usmiljenja vodile uničevalno vojno proti domačinom. Prebivalstvo je bilo popolnoma iztrebljeno in otoki znova naseljeni z različnimi prebivalci Malajskega arhipela, predvsem z Javanci, Makasari in Timorčani. Ta prvotna različna plemena so se časom med seboj pomešala in tvo-

rijo danes mešanico, ki se po telesnih lastnostih in kulturi bistveno razlikuje od sedanjih plemen, naseljenih na otokih Celebes in Novi Gvineji.

Med Celebesom in Novo Gvinejo je razdalja približno 600 km. Dišavne otoke loči od Celebesa Moluška cesta, od Nove Gvineje pa Dampierska vodna cesta. Moludi tvorijo 3 skupine: na severu leže otoki Morotaj, Halmahera, Batjan, Ternate, Tidore in Makjan, v sredini tvorijo otoki Obi, So-



ela in Gasar skupino zase, na jugu pa leže otoki Ceram, Ambon, Boeroe, Ambelau, Ceramlaot, Gorom, Vatoa, Bella in Banda tesno skupaj. Pogorja na Moluških otokih potekajo v isti smeri kakor gorske verige Celebesa in Nove Gvineje, tako da ni nobenega dvoma, da so v prejšnjih časih tvorili Moluki z Novo Gvinejo in Celebesom kopno deželo, ki jo je šele morje razdelilo na otoke.

Moluki so skoz in skoz vulkanske področje. Na Severnih otokih je med 30 do 3000 metrov visoko dvigajočimi se vulka-

ni še 10 neugaslih. Potresi zaradi tega niso nobena redkost. Podnebje je stalno vroče. Zaradi bogatih padavin, ki jih prinašajo s seboj monzuni, je na Molukih bujna vegetacija. Holandci, ki so morali v nadomestilo za močno okrnjeno proizvodnjo žbice in muškatega oreha, nasaditi druge kulture, so začeli na otokih pridobivati poper, kavo, kakao, kopro in druge tropske sadove. Vse to pa ni zadostovalo, da bi Moluki donasili zeleni dobiček. Ko se je v 19. stoletju razširil trg z začimbami, je bil otokoma Amboino in Bandi odvzet proizvodni monopol in začeli so spet po vsej moluški skupini otokov gojiti dišave. Toda domače prebivalstvo je bilo težko privaditi na delo, kajti bilo je navajeno živeti od sadov, ki jim jih je dajala narava v izobilju.

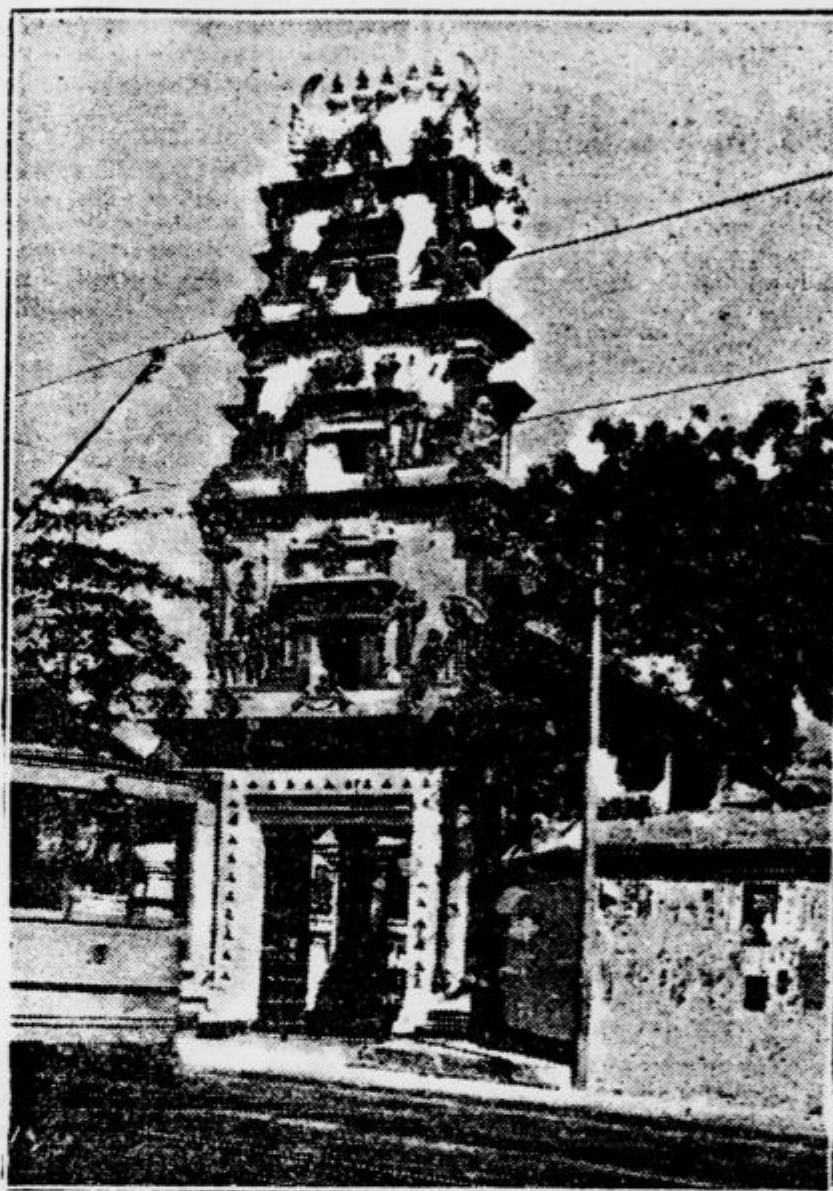
Palma sago krije namreč glavni del njihove hrane. Raste najrajši na vročih in vlažnih tleh in za to so na Molukih idealni pogoji. Kadar palma doraste, jo podero, ji odrežejo njeno krono in jo razsekajo. Potem izdolbejo stržni, ki vsebuje mnogo škroba, razsekajo in očistijo lesenih in vlaknatih delov. To store z večkratnim iz-

piranjem v tekoči vodi. Ko je popolnoma očiščena, dajo moko sagove palme sušiti. Pripravljajo jo potem kot jed kuhano ali pečeno. Tri palme zadostujejo moluškemu domu, da ima skozi vse leto prehrano. Delo okoli podiranja palm in priprave moke pa opravijo v starih dneh. Holandski misionarji so imeli od svoje vlade naročilo, naj z vseni močmi preprečujejo in pojasnjujejo tem otrokom narave, da je treba delati štiri dni v tednu, ne pa v letu. Zaleglo ni mnogo.

Moluki so razdeljeni v dva guvernamana: Ternate in Amboina. Prebivalci slednjega otoka so pripadli h krščanstvu pod portugalsko nadvlado; od holandske zasedbe sem pa pripadajo protestantom. Toda stari, od portugalskih jezuitov uvedeni običaji veljajo še vedno. V črnih oblekah in belih nogavicah hodijo žene ob nedeljah počasi in slovesno v cerkev. Noge obuvajo v dolge opanke, ki izvirajo še iz portugalskih časov in imajo tudi portugalsko ime: tjaneli. Domačinom pa je vera po večini priučena zunanost in le redko stvar srca. Najboljši dokaz za to je živahna trgovina z dekleti, kjer imajo svojo prvo besedo družinski poglavarji, ki jih prav nič ne motijo nauki krščanske vere.

(Glej zemljevid na prvi strani!)

V Levjem mestu



Stolep znamenite svete mase in Singapur

Ves svet govori o Singapur in se vpraša: kako je bilo mogoče, da je Levje mesto, kakor se imenuje Singapur po naši, izkazalo tako slabo uslugo svojemu pomorskemu nazivu? Za vojno moralo britanskega imperija mora biti še prav posebno mučna primerjava z usodami nekaterih drugih trdnjav.

Anglija je svoj čas dobila Singapur po srečnem naključju. Sir John Stamford Raffles je leta 1824. na lastno prošnjo pridobil skromno ribsko vasico od japonskega sultana. Kupčja je zbudila v angleški javnosti in tudi v angleškem parlamentu precejšen odpor. Potenci je moralo nekaj let, da je spoznala britanska admiraliteta, da je ta močvirnat in od pragozdov porasli gusarski otok pravega nečisti dar. Admiraliteta se je zavedala, da lahko Singapur varuje dohod v Avstralijo, na Novo Zelandijo, na Novo Gvinejo in na Borneo, prav tako kakor varuje promet na ves Daljni vzhod in proti Zedinjenim državam. Singapur varuje Hongkong prav tako, kakor trgovska pota med Indijem in oceanom in Kitajsko ter med Japonsko in Avstralijo. Pravi pomen Singapura pa so znali oceniti šele po prvi svetovni vojni, ko se je Japonska tako nepričakovano dvignila, zlasti v vojaškem pogledu. Utrjevanje se je pričelo sicer šele leta 1922., toda na razpolago je

bilo več kakor 30 milijonov funtov šterlingov in s tem se je že dalo kaj napraviti, tembolj, ker so kitajske, indijske in malajске delovne sile hudo poceni. Prijazno pogozeno višavje okrog mesta je dobilo celo vrsto utrib in oklopnih baterij. Zgradili so dalekostrelne ladijske topove. Poseben konvoj je dovažal vse potrebno gradivo za velike ladjedelnice, saj je bilo jasno, da tudi najboljši vojna mornarica ni gibljiva, če nima lastne popravilnice. Poleg plavajočega doka, ki so ga na zanimivi vojni čez polovico zemeljske oble prepeljali iz Anglije, so čete delavcev napravile še ogromen suh dok, ki so ga krstili z imenom kralja Jurja VI. in je bil dovršen v začetku leta 1938. Suh dok je tehtal 50.000 ton in dan njegove posvetitve so praznovali v vsem britanskem imperiju kot pričetek nove dobe za Vzhodno Azijo. V dnevnih in nočnih posadah je bilo na delu pri utrjevanju Singapura več kakor 15.000 mož, ki jih je vodil poseben štab angleških pionirjev in pomorskih inženjerjev. Kakor pomorskim napravam in trdnjavam, so posvečali veliko pozornost letališčem. Posamezna letališča so bila namenjena lovcem, pomorskim letalcem in bombarderjem. Pa tudi civilno letališče je bilo docela vojaško izgrajeno. Ver ga utrib sega s singapurskega otoka tja notri med otočke v neposredni okolici. Z izjemo majhne prostor-

nina je bil ves otok tujcem nedostopen. Posadka je bila kaj pestra, saj je bil Singapur nenavadna garnizija, v kateri si lahko občasno najrazličnejše uniforme. Vojaki so prejemali posebne trdnjavske jopke in so živeli mnogo boljše, kakor sicer pri indijskih četah. Nako resno je pojmovala Anglija položaj Singapura, se je zlasti očitovao po tem, da je bil Johorski nasip, ki veže singapurski otok z malajskim polotokom, stalno zastražen od cele čete. Prav tako je bilo zastraženih vseh sedmero mostov, s katerim je mesto Singapur zvezano čez singapurski potoček. Tu pa so bili na straži civilni detekivi. Angleška statistika je priznava, da je v Singapur v službi 14.000 policistov in nad 5.000 agentov, ki so stalno nadzorovali pol milijona azijskega prebivalstva.

Singapurska uprava je pustila, da se je po ooku d-ve razrasla džungelska flora, predvsem visoke bambuse, ker je vedela, da je to boljše ovira kakor bodiljasta žica in betonski jarki.

Ko se je pričela velika napetost v Vzhodni Aziji, so bile na Singapur in okoliških otokih položene neštete mine in tako so lahko angleški dnevniki še pred tedni pisali, da je bil Singapur nekoč pomorno gusarsko gnezdo, ki ga je znala samo Anglija očistiti in sprejeti v trdnjavo in ta da se bo držala z vsemi sredstvi do poslednjega moža in do poslednje patrone. Take besede zvenijo danes kakor bridka ironija. Pomisliti je treba, da je japonska vojska šele 9. decembra pričela svoj pohod čez Malajski polotok in je nezadržno zmagovala najtežje prilike po močvirjih, džunglah in planinah. Zasedla je 150.000 m², nakar je 4. februarja zvečer prešla k napadu na Singapur. Osvojitev Singapura je kronala pohod japonske vojske na dan 11. februarja, ki velja na Japonskem za svečeni praznik japonske dinastije. Na Singapur bode potrebna le majhna popravila in vsa baza bo takoj uporabna pod novim gospodarjem. Orjaški suhi dok je bil sicer uničen, toda trdnjavske naprave so le malo trpele in velika podzemna skladišča streliva in drugih zalog so skoraj še nedotaknjena. V ostalem Japonci niso pridobili le veljavne trdnjave, marveč najpomembnejše prekladišče prurodnih bogastev na Tihem oceanu.

Veliko zanimanje za posetva na Kočevskem

Novo mesto, 16. februarja. Za posetva preseljenih Kočevarjev vlada veliko zanimanje. Dan za dnem se javljajo reflektanti, ki si ogledujejo posetva, posebno ona, ki leže v nižjih legah, v zadnjem času pa narašča zanimanje tudi za bolj oddaljena in višje ležeča posetva. Skoro za vsako hišo in posetvo je po več reflektantov. Kočevarji, ki se niso preselili, bi radi nakupili še nekaj sveta, da bi si tako povečali svoja dosežanja posetva. Zanimanci se oglašajo pri družbi »Emona« v Ljubljani ter pri uradih družbe »Emona« v Kočevju. Novemu mestu in Črmošnjicah. Ko bo družba pričela oddajati posetva v najem ali prodajati, bodo kočevske vasi kmalu naseljene s prebivalstvom slovenske narodnosti, pa tudi obrtniki in trgovci bodo našli to dober zaslužek. Ob nastopu pomladi, ko se bo začelo delo na polju, bo zavladalo živahnije življenje po kočevskih vaseh.

Zemlja v nižjih legah je rodovitna in s pridnim in urnim obdelovanjem rodi dokaj bogato. Kraji so prav primerni tudi za rejno goveje živine. Saj je znano, da so imeli Kočevarji zmeraj lepo in dobro rejeno živino, s katero so zalagali velik del Dolenjske z mesom, pa tudi prasičarje je bila lepo razvita in so se pri Kočevarjih vedno kupili lepi in mesnati prašiči.

Pomanjkanje kavčuka v Ameriki

Buenos Aires, 17. febr. s. Iz Washingtona poročajo, da je predsednik Roosevelt izjavil, da bodo Zedinjene države finančne pridobivanje kavčuka v Braziliji, omenil pa je, da iz Brazilije ne bo mogoče prejemati mnogo kavčuka, ker zmorejajo brazilski gozdovi na leto le 30 do 70 tisoč ton kavčuka. Trenutno jih je na razpolago 15.000 ton.

Angleški zaporni balon v Španiji

Bilbao, 17. febr. s. Veter je zanesel v lučko Bermec blizu Bilbao angleški zaporni balon. V bližini San Vincenta de la Barquera pa je zaneslo na obalo dve mini.

Obnovite naročnino!

sva se torej znašla na samotni cesti proti periferiji sem se jaz bal njega kakor razbojnika, mojster pa se je bal, da njega kdo ne napade, zato mi je sledil, kolikor so mu nesle noge in duša...

Odklenila sva, stopila v hišo, prižgala luč in — čakalo naju je novo razočaranje. Naša »milošljivca« se ni prišla domov, čeprav se je po mlogem že daniilo... Z mojstrom sva se spogledala in molčala... Zgovoril sem se s trudnostjo in odšel v svojo sobo. Čul sem mojstra še nekaj časa motoviliti po kuhinji in spalnici, razločim sem nekatere prav izdatne kletvice, potem se je tudi on umiril. Še to sem čul, da se je kmalu nato ustavil avto nedaleč pred hišo, čul se je šepet, kakor ob vsakem počeljanju, potem je »milošljivca« sasma odklenila in začudena vzkliznila, ko je našla moža že doma.

Pozno smo vstali. In molčeli smo bili. Prava spokorna pepelnica. Toda pri kosilu se samo tistega, kar je bilo vsem trem se samo titega, kar je bilo vsem trem prijetno.



France Petelin:

Beg v pepelnični noči

Bilo je po prvi svetovni vojni. Zagreb je živel kakor še nikoli prej. Pustni čas je bil veseljaški kakor si je to le mogoče zamisliti v mestu, ki je od nekdanj na glasu po živahnosti, veselosti in zabavežljivosti. Mizarski mojster, pri katerem sem stanoval daleč zunaj v predmestju, se je uveljavil, kakor si tega nikoli bolj ni upal misliti. Reč je namreč bila taka: vrstile so se ves predpust prireditve, dvorane so bile vsak večer odlane in komaj je minila ena prireditev, je že bilo treba delati novo okrasje, danes v slogu kakkega sportnega kluba, jutri v znamenju grbov in celovskih znamenj kakkega starega obrtniškega združenja. Do mene je segel val pustne veselosti le po pripovedovanju našega vrliga mojstra. (Sedel sem pri debelih knjigah, pripravljaj sem se za izpit, ali dični mojster je vsakokrat opoldne tako upehano vzdihoval o svoji velikanski zaposlenosti, da sem se moral obrniti od knjig in poslušati njegove prijetne tožbe):

— Na, zdaj pa imam. Grbe sem napravil vse črno, belo in rdečo in rmenopopelstak. galerijo razdeljujem in napravljam loče, pa mi prihumi načelnik: vse narobe, vse narobe, loče premagaj grbi na nepravilnih mestih, kaj poročje gospod župan — vrag jih počrta, plinujem v roke in — Jovo vse nanovo! Gospod moj, tu je treba prave in znanja in spretnosti tega kak zavajen mestni mojster ne znore. To znamo samo mi s periferije. Človek mora biti za vsako tako reč pripraven — kaj ne da?

Rad sem priklimal, mojster je bil dobrčina, prava zagrebška dobrčina, ki mu je bilo samo do tega, da se doma lepo izradikuje z menoj in da ga čuje debelejša ženka... Viden dokaz njegove naklonjenosti do moje skromne malenkosti ni izostal. Na sam pustni terek me je vrli naš gazda povebil za mizo. Bilo je na njej obilo vsega dobrega. Toda poglavitno je vendarle bilo mojstrovo zadovolje nasproti meni:

»Drevi pa pojdeto z nama, — kaj ne ženec? To ne more biti zdravo, kar tako le venomer buljiti v knjige! Mene pogledajte... ne maram knjig in kaj sem dosegel! Iz mesta me kličejo, sam tam nič ne znoj in nič ne zmorcjo!«

Otepal sem se povabila, (nemajhen vzrok je bil zlasti v slepi praznoti moje denarnice), toda mojster je potegnil iz prsnega žepa debelo listnico, razmahnil jo je, slikovito so se posvetili robovi jurjev in stotakov. Izvlekel je tri rdeče listke:

»Vidite, tri častne vstopnice! Sportni klub Astoria ima nocoj reduto. Strmeli boste, koliko pride elite in kako sem jim pripravljen dvorano in bifeje in separeje... Moj gost ste nocoj... najin gost... Kaj ne, ženec?«

Okrogla ženka je priklimala in nič več se nisem upiral. Proti večeru smo se nalezpotičili da nikoli tega. In potem smo se zrinili v prepolni tramvaj in slednjič nas je sprejela v svoj objem lična, dovolj prostorna loža na galeriji, odkoder smo imeli

imeniten razgled po vrvežu v dvorani. Razjanje se je bilo že pričelo in brz smo se znašli v pristni razposajenosti. Dni naš mojster je hodil po steklenici, imel je svoj vzrok: znanci so mu čestitali, kako bajno da je uredil dvorano — in hvala ga je grla še bolj kakor dobri moslavski rizling.

Ura je šla čez polnoč, v dvorani je bil pravcati orkan prešerne veselosti. Nekajkrat sem plesal z gospodinjjo, pa so mi jo vselej prevzeli različni mojstri. Naš dični mojster pa se je utaboril pri bifeju. In tako sem poslej kar sameval pri buteljkah v loži. Srkam počasi zlati božji dar in se predajam prijetnim karnevalskim sanjam. Vse skrbi je poplavalok rizling, tako blazeno je postajalo okrog srca in tako neznanstvo veselo v duši. Sama pomlad je kraljevala v dvorani in vse je bilo tako prijetno toplo in brezskrbno kakor tista poskočna muzika, ki je venomer slavila eno samo naslodo, eno samo slast in strast.

Ali... čujte... to sem se zasedel! Prišli so me metati iz lože... saj ne zamerim... ampak ura gre čez tretjo in mora polcija izprazniti dvorano. Dobro, preden izprazni polcija dvorano, izpraznim jaz svojo poslednjo buteljko. Tako, na zdravje vesoljnemu stvarstvu in meni še prav posebej! Elks!

Nekam lahkotno in zanosno sem odstavil na ulico. Mojstra in njegove milostivce ni bilo nikjer. Res ni bilo lepo, da sta me kar tako pustila na cedilu, ali kdo bi v pustni noči pazil! Na pajdaša kakor na četenčka! Gotovo sta jo že ubrala domov in spodobil se da odrinam za njima tudi jaz. Koračim po pločniku in se izgubljam iz središča mesta v nočno avtino predmestja kakor nekam v pogubo in pozabo. Zdaj pa zdaj dvigajo mimo kak avto z raz-

posajeno družbo, potem ne srečam nobene žive duše več... Tamle onkraj ceste stoji nekdo in me gleda. Le zakaj me gleda? Sapraniš, prav nič mi niso draga nočna srečanja v predmestju. Treba je pospešiti korake... Noge kolikor toliko pokorno ubogajo... Stopam hitreje — ali, vraga! Oni neznanec iz nočne samote ubira stopinje za mano... Pospešim korake... Mralni mož mi je skoraj za petami... Razbojnik? ... O tem skoraj ni dvoma... Jaz pa brez orožja (in na uho povedano: tudi brez koraže)... Kako hitro se iztreznjujem, kako čile so mi noge! Da, zdajci se požinem v dir kakor Nurni.

In kaj čujem? V gluho noč odmevajo poleg mojhi korakov tudi nagli koraki mojega zasledovalca. Za mano dirja. Kaj hoče od mene, česa se nadeja od uboge študentovske pare. Nikjer žive duše, samo ta preklemani rokoma tik za petami. Komaj še lovim sapo. Ali — hvala Bogu — saj sem že blizu doma... že vidim hišico ob cesti, delavnico tam zadaj... Samo še sto korakov... Tako, zdaj sem pri ključavnici, mrlično iščem ključ po žepih, ne najdem ga, sedesem se ves upehan na prag... In moj zasledovalec?... Glej ga, sedesed se je tudi on... Ko pridem do sappe, ga pogledam po strani — in spoznam v njem našega dičnega mojstra...

— Ja vraga, mojster, kako vse to? Zakaj ste me pa preganjali kakor divjo zver?

— O, mili Engak, tak vi ste? Kdo bi si mislil...

Naposed sva si zadevo pojasnila takole: oba sva skoraj istočasno sapustila reduto, vsak pri drugem vzhodu. Mojster je zamenjkal ženo, gotovo jo je kaka prijateljska družina popeljala s avtom domov. In ko

Potovanje Veličanstva Kralja in cesarja po Kalabriji in Pugliji



V nekem brodomnem oporišču se predstavljajo Kralju in Cesarju poveljniki pomorskih edin

Ameriške kulturne cvetke

Vsi beremo o newyorški Metropolitanski operi in velikanskih gažah zvezdnikov ter zvezd, o čezmerno bogatih muzejih in zasebnih zbirkah ameriških multimilijonarjev — piše »Neues Wiener Tagblatt« v nekem članku, ki se bavi z ameriški posebnostmi in nadaljuje:

Pri tem zamolčujejo, da deželna prestolnica Washington nima lastne opere in da sta v vseh Zedinjenih državah sploh samo dve stalni operi. Čičaško opero je vrsto let finansiral angleški Zid Insull, ki je umetnike silil, da so svoje akcije nalagali v njegove delnice. Ko je Insull zapustil mnogo milijonov dolarjev dolgovi in zbežal v tujino, je opera bankrotirala in vse umetnike je to uničilo. Pri edinem opernem gostovanju pred nekoliko leti je prišla sicer vsa washingtonska družba v veliki toaleti, toda orkester je izjavil, da bo igral samo v tem primeru, če mu plačajo vnaprej. Nihče izmed navzočih dolarških kulturnoslovcev ni imel poguma, da bi podpisal ček — tedaj je orkester z vsa doslednostjo zapustil gledališko dvorano, za kulise pa so spravili star harmonij in ob tej svojevredni spremljavi so opero končno predvajali!

Ameriški muzeji so poglavje zase. »American Mercury« piše v neki svoji decembrski številki lanskega leta: »Prekupčevalci s konji, lastniki veleblagovnic po enotnih cenah, izdelovalci patentnih zdravil — sploh vsi milijonarji na smrtni postelji, ki hočejo svoji ničumnosti na hitro roko postaviti spomenik, ustanavljajo muzeje.

Snobistična vrhna plast popolnoma obvladuje ameriški umetniški svet. Abnormitete uspevajo v njem po vsem videzu kakor črvi v razkrajajočih se organskih snoveh. Pospeševalci in ravnatelji muzejev pa so, če jih splošno pogledamo, parveniji, ki zamenjujejo kulturo z afektiranimi manirami.

Američan si ne kupuje knjig, da bi mu bile njegova last. On ali prav za prav Američanka čita šele tedaj, če misli, da spada to k »dobremu tonu«. Tako dosega priložnostni šlagerji naklade več nego milijon izvodov, med tem ko ima povprečna knjiga komaj 5 odstotkov tiste naklade kakor povprečna knjiga recimo v Nemčiji. Resno časnopisje je v zadnjih letih katastrofalno nazadovalo, nasprotno pa se je razvil »Readers Digest«, ki objavlja samo lahko umljive kratke izveščke že objavljenih člankov in razprav, v časopis, ki ga v deželi najbolj berejo. Tretji največji časopis »Liberty« mora ob začetku vsakega čenika objaviti celo točno po minutah in sekundah čas, ki ga potrebuje, da ta čenik prečita!

Mnogovrsten bojni stroj

»Il Regime Fascista« posnema po poročilih iz Buenos Airesa, da je mlad brazilski tehnik, Juvenal Silva, izumil aparat, ki se da uporabiti kot letalo, oklepi voz ali rušilec. To nenavadno vozilo ima sedem motorjev, ki ga poganjajo v zraku, na tleh ali na vodi.



Zgornja slika je zgovoren primer, kako angleški letalci spoštujejo znake Rdečega križa: italijanska poljska bolnišnica po letalskem napadu

Vas se pogreza v zemljo

Večja vas v bližini Tromsøja, najsevernejšega norveškega mesta, je na tem, da jo njegovi prebivalci, ki jih je okrog tisoč, popolnoma zapustijo. Ta vas se namreč pogreza v zemljo.

Pred kakšnimi desetimi leti so to prvič opazili. Pogrezanje je bilo spočetka počasno, potem pa še bolj hitreje in zavzema sedaj že zelo nevaren obseg. Menijo, da popušča tla zavoljo tega, ker se podirajo novi nekateri starega rudnika bakra v bližini. Zavoljo tega se je spremenila struga močnega podzemljanskega toka, ki teče sedaj točno pod vasjo. Oblasti so smatrale vsakako za pametno, da obvarujejo prebivalstvo preteče nevarnosti in so odredile, naj se odseli. Večina vaščanov je temu pozivu že sledila, nova vas nastaja zunaj ogroženega pesu.

Iznajdljiva glava

Električar iz nekega norveškega mesteca, ki je bil že dolgo časa nezaposlen, je napravil še zadnji poskus, da pride do dela: spustil je v zrak balončica, ki je privezal nanjo vrečico, v katerih je bil opis njegovega obupnega položaja s prošnjo, naj mu najditelj enega ali drugega balončka pomaga do zaposlitve.

Po dolgem čakanju, ko je že izgubil vsako upanje, je mladi mož nenadno prejel pismo nekega industričarja v Bergenu, ki mu je sporočalo, da so enega izmed balončkov našli na dvorišču industričarjeve tovarne. Industričar, ki je nekoč sam začel v zelo skromnih razmerah in se je spominjal svoje težavne poti navzgor, mu je ponujal namestitve v svoji tovarni. Električar je to ponudbo seveda takoj sprejel in se je v podjetju izkazal s svojo spretnostjo ter nabroženostjo, bil je vse tudi knjigovodskih poslov in tako je hitro napredoval ter postal podravatelj v tovarni. Te dni pa je v svoji karieri dosegel nov uspeh, ko se je poročil s hčerko svojega dobrotnika.

Letala v pomoč vlaku

V raznih predelih Španije se nadaljuje, kakor poročajo iz Madrida, hudi snežni meteži, zlasti v provinci Murciji, kjer je meter visok sneg ponekod pretrgal zveze. Neki osebni vlak, ki je prihajal iz Kartagene, je ostal v snegu na odprtem polju, ista usoda je doletela pomozni vlak, ki je prihajal iz Albacete z delavci in živčjem za potnike osebnega vlaka. Nazadnje so morali iz Llanosa poslati letala na pomoč in so spustila na tla živila ter odeje za ljudi v obeh vlakih, ki sta obtičala v snegu.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

»Prosim, koliko stane zaročni oglas v vašem listu?«
»Pet lit. milimeter.«
»Ta božji voljo! Moj zaročenec je visok 1 m 80 cm!«

Nameščence: »Noč od solote na rečeljo je edina noč v letu, ko se lahko počeni« naspin, in tega se vedno tako veselim, da ne morem vsi noč zatšati oči!«

Gospod in gospa profesor se pripravljata na sprehod.

Ona: »Se vedno nekaj stiče po spalnici.
On: »Človek, kaj pa še počneš?«
On: »Iščem.«
»Kaj?«
»Svoje rokavice. Dve že imam — toda tretje ne morem najti!«

V ZVEZDARNI

»Svetloba zvezde, ki vam jo sedaj pokazem, rabi štiri leta, da pride do nas.«
»Zelo zanimivo, gospod profesor, toda na žalost ne morem tako dolgo čakati!«

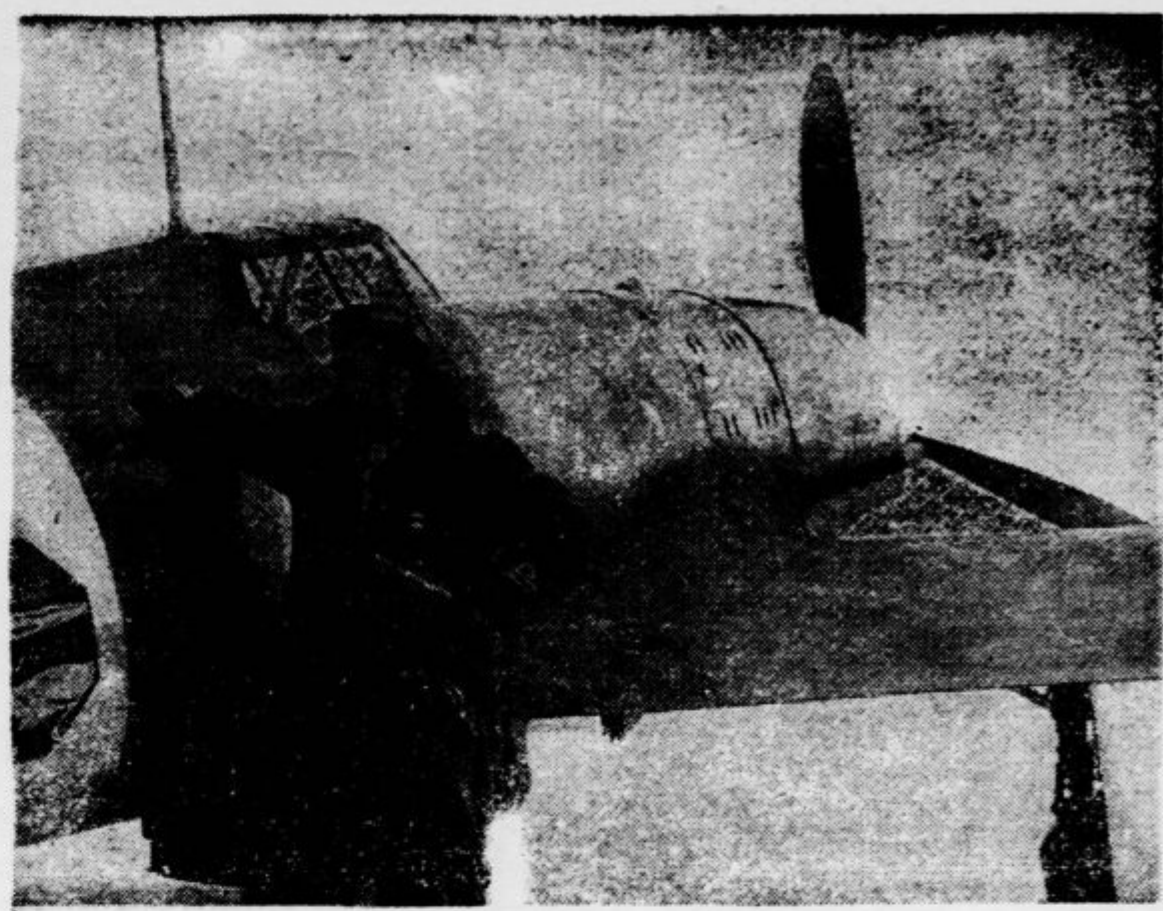
»Kakšna šepaš?«
»Čevlji me tako tisejo.«
»Zakaj pa si ne kupiš večjih?«
»Ah, veš, ves dan se toliko jezim, da je zame edina prijetnost, ko si zvečer pretesne čevlje sezujem!«

»Ti si edini možki, ki sem ga poljubila!« je prisegala.
»Nu, potem si pa gotovo jemala lekcijske na daljavo!« je ugotovil on.

VEDNO ŽENSKA

Gospodinja: Marička, zakaj ste pa danes v svilenih nogavicah?
Služkinja: Ker hočem pomiti vsa okna v prtilčju.

Italijanski lovec



pred odletom v Severni Afriki

Čemu se smejemo?

Znani nemški filmski režiser Carl Froehlich ima pregled skoraj čez celotni razvoj modernega filma, kadar se zamisli v svoje preteklo življenje. Pravi, da se ne smeje, kadar se greča ponovno s kakšnim starim nemim filmom, kajti tedaj se mu zbuja občutki in misli, ki jih je imel, ko prisostvoval nastajanju takšnega filma, in dobro se spominja, kaj mu je takrat pomenil. Zato je v svojem najnovejšem prejavu v Berlinu označil zasmehovanje ali nasmeš na račun takšnih filmov, ki jih predvajajo včasih v kabarejih za šalo, kot poci zasmehovanje in nasmeš. Ti filmi so se nas nekoč vendar globoko dojemali.

Čemu pa se ljudje prav za prav smejejo? Saj se ne smejejo zastareli tehniki, tudi ne slikam, preko katerih gredo dolge praske kakor dež, ali pa sunkovitim glom. Ne smejejo se tudi oblačilom, kakršna so bila v modi v tistih časih, pa čeprav menijo mnogi ljudje, da jih baš to spravlja v smeh. Da ni kriva posebna filmska tehnika, je razvidno že iz tega, da nam stare fotografije in družinski albumi povzročajo skoraj isto veselo razpoloženje. Kar se tiče oči, primerjava ni tako lahka, kvečjemu če bi primerjali stare akne fotografije s starnimi črni. Razen tega pa se »skivaa« ne da tako preprosto zviti na obleko, kakor da namo umeli z njo nobenega opravka. Saj smo to obleko nekoč vendar sami nosili in se počutili v njej kar dobro, nora smo bili nanjo celo ponosni in nam je bila bistveni element naše samozvesti. Ta obleka, ta slavnati klobuk, ta ovratnik, te

tegne halče — to smo bili mi sami. Da, in v tem je stvar: smejemo se samim sebi, kadar gledamo te stare slike, pa čeprav smo jih nekoč jemali, kakor same sebe, popolnoma resno. Menda ni nikogar izmed teh, ki se smejejo preteklosti, pripravljen, da bi se smejal samemu sebi v sedanjih obliki. In vendar bo prešla tudi ta in nekega dne, morda prav kmalu, bo postala prav tako odložena krinka, kakor jo kažejo stare fotografske slike. To si sam, čemer se smeješ, in ta smeh kaže minljivost vsega. Kdor ima pogum ali dovornost do te konsekvence, naj se mirno smeje dalje. Samemu sebi.

A NEKDOTA

Ko je Anglija uvedla splošno vojaško obveznost, jih je bilo mnogo, ki bi se rajši bavili z vojnim dobičkarstvom nego z vojaško službo. Eden izmed teh je prišel k nekemu zdravniku in ga prosil za svet, kako naj napravi, da bi bil za vojaško službo nesposoben.

»Dajte si izdrti vse zobe, potem vas bodo odklonili,« mu je nasvetoval zdravnik.

Mladi mož je bil zelo ničmeren, težko mu je bilo zavoljo zob, končno pa je le šel k zobozdravniku. V nekoliko dneh mu je ta izdrti vse zobe. Takšen se je mladi mož potem javil naborni komisiji, ki ga je pregledala in prišla potem za nesposobnega — zavoljo ploščatih nog...

VSAK DAN ENA



— Koliko si dobil, prijatelj?
— Štirinajst dni.
— Kaj si pa zagrešil?
— Zeno sem ubil.
— Zeno si ubil... pa si dobil samo štirinajst dni ječe?
— Da, samo štirinajst dni... Potem me bodo obesili.

Kulturni pregled

Še o Damianiemem priročniku

E. Damiani, *Avviamento agli studi slavistici in Italia*, Milano 1941, Mondadori. (Enciclopedia del libro. Raccolta di manuali di bibliologia, biblioteconomia e bibliografia.)

V ta elegantni zvezek je Damiani zgomel svoja zdaj že številna bibliografska dela na področju slavističnih študij v Italiji. Je to delo, ki izpolnjuje pravo in resnično vrzel v italijanski bibliografiji in je posebno zanimivo v teh trenutkih, ko so slovanske delce na dnevnem redu. Knjiga bo zelo koristila italijanskim knjižničarjem in knjižničarjem, ki ne poznajo slovanskih stvari. Toda v pravo pomoč bo vsem tistim, ki začnejo te vrste študij in onim znanstvenikom, ki se sicer ne bavijo s slavistiko, vendar morajo obravnavati stvari, katere so v kakršni koli zvezi z njo.

Delo je razdeljeno v več delov, in sicer po raznih jezikih, slovstvih, zgodovini itd., in opremljeno z zanesljivim kazalom imen citiranih piscev, kar zelo olajšuje praktično rabo. Listajoč po knjigi, sem se spontano spomnil nekaterih opazk, ki jih v vsej skromnosti predlagam, ker utegnejo, če so utemeljene, služiti pri popravni prihodnje izdaje.

Tako bi se moglo na primer v poglavju o študiju slovanskih jezikov (ali slavistiki) v splošnem, in sicer v skupini, ki ima naslov: »Altre opere di carattere generale a base scientifica« (str. 34) sklepati, da kje ne pozna dovolj te snovi, da prej navedena dela Miklošiča ali Vondráka niso spisana na znanstveni podlagi, ali pa da je na taki pod-

lagi tudi delo Hrubega (str. 33), ki pa je v resnici po svojem bistvu praktično. Kar se tiče dela Hrubega, bi bilo koristno pripomniti (ker sta eksaktnost in informativnost v takih bibliografskih seznamih zares koristna), da gre za drugo, nemško izdajo prvotno v češčini izdane spisa (V. Hrubý, Praktická rukověť srovnávací jazyků slovanských. V Praze 1904. V komisi u I. L. Kobera) in ta češka izdaja je zaradi drugačne razvrstitve gradiva in zbog drugih lastnosti boljše od nemške.

V oddelku, ki se tiče študija ruskega jezika, bi kazalo navesti tudi slovnico De Viva, če se je že omenil njegov slovar; slovnico, ki utegne biti vsaj v nekaterih oddelkih odlična če Budmani v svoji lepi ruski slovnici za Hrvate (Budmani P. Praktická gramatika ruskega jezika, 2. izd. Zagreb 1891, Kugli i Deutsch, str. I.). »Zakoni za akcentat največje so pisani po gramatikama Vostokova i talijana D. de Vivo« za trjuje, da je posnel oni del, ki se tiče naglašanja iz slovnice Italijana De Viva. Zaslula bi omenbo tudi slovnica Romanowskega (Romanowski N., Grammatica russa ad uso degli italiani. Milano 1917. »La Stampa Commerciale«) in klub vsej pomanjkljivosti delce Sperandea (Sperandeo P. G. La lingua russa. Milano 1911. Hoepli). Avtor na str. 45 citirane rusko-italijanske besednjaka ni Grifon, marveč Grifonov (ne gre za tiskarsko pogrsko, kar je avtor na voden dvakrat na isti strani in še enkrat v kazalu na str. 265 v isti pisavi). Med tujimi slovarji ni omenjen edini izmed slovarjev

v manjšem obsegu, ki se lahko rabi zaradi svoje praktičnosti in eksaktnosti v akcentaciji tudi v znanstvene namene (Blattner K., Taschenwörterbuch der russischen und deutschen Sprache. Erster Teil: Russisch-Deutsch, Berlin-Schöneberg, St. Petersburg-Moskau). Zanimujem tudi, da ni omenjena edina zgodovinska ruskega jezika v slovanskem jeziku (Meyer K. H., Historische Grammatik der russischen Sprache, I. Bonn 1923), hkrati edini priročnik te vrste, ki ga je z lahkoto dobiti. Ni moči razumeti, čemu je avtor izpuštil to delo, ki ga je bil že vključil v enega svojih prejšnjih spisov (Damiani E., Piccola guida bibliografica agli studi delle lingue e letterature slave in Italia. Roma. Libreria del Littorio, 1932, str. 16).

V oddelku za poljski jezik ni najti Soerensenove slovnice (Soerensen A., Polnische Grammatik mit grammatisch-alphabetischem Verbalverzeichnis, 2. Teile, Leipzig 1900), ki je najizjemnejša in najpodrobnejša slovnica za tujece in posebno koristna v drugem delu, ki vsebuje zares dragoceno zbirko glagolov z njihovimi raznimi oblikami.

V skupini del, ki se tiče študija slovanskega jezika, nisem mogel kontrolirati ali sta dve deli Maričala (str. 56) zares dve ali eno samo kakor se mi je vzbudil sum. Vsekako pa so vsi citirani priročniki nedostopni, nedostaja pa ravno Machtov (Macht A., Praktisches Lehr- und Übungsbuch der slavischen Sprache für den Schulgebrauch und Selbstunterricht, 2. Teile, Wien und Leipzig A. Hartleben's Verlagsbuchhandlung) Avtor zgodovine slovanskega jezika od Sturrovo do dalje ni Pražal (str. 59 in 270) marveč Pražak.

V paleoslovanskem oddelku (čemu ne: slavocelastica) bi bilo dobro kakoli opozoriti na klasičen »Handbuch« Leskiena

in vsaj navesti češko izdajo Vondrákove starocerkvenoslovanske antologije (Vondrák V., Cerkvenoslovanská chrestománie. Brno 1925), ki ima to veliko prednost, da je opremljena z obširnimi slovarjem.

V oddelku Slovanskih slovstev bi omenil, da Machalovo delo (str. 92) obsega tri, ne dve knjigi. Med deli o slovanskem slovstvu v slovenščini pogojam fundamentalno Grafenauerjevo delo (Grafenauer I., Zgodovina novejšega slovanskega slovstva, 2 knjigi, Ljubljana 1909-11).

V zgodovinskem delu niso navedeni Schiemanovi in Brücknerjevi spisi (Schiemann C., Russia, Pomonie e Livonia sino al secolo XVII, 2 knjigi, Milano 1901-02, Soc. Ed. Libr. — Brückner A., Pietro il Grande. Prima versione italiana di A. Courth, Milano 1888. Soc. Ed. Libr. — Brückner A., Caterina II. Prima versione italiana di A. Courth, Milano 1889. Soc. Ed. Libr.) vključeni v Orikonovo Splošno zgodovino; tu bi se moglo navesti tudi zelo zanimivo Kadlčevovo delo o zgodovini mrava (Kadlec K., Introduction à l'étude comparative de l'histoire du droit public des peuples slaves, Paris 1933, Champion-Collection de manuels publiés par l'Institut d'études slaves III).

Med spisi o odnosih med Italijo in Češko. Moravsko in Slovaško pogrešamo krasno bibliografsko in literarno študijo Bukáčka o Danteju in Češki (Bukáček J., Dante a Cechy. Studie bibliografická a literární — Listy filologické LXVII 1940). Prav tako je vredna omenbe odlična Moravova študija o Vrchlickém in Lomardiju (Rivista italiana di Praga Anno II, 1929 zv. 1-2) študija, ki jo je sprejela zelo ugodno tudi stroga češka kritika (prim. F. X. Šalda. O vzhledu díla Vrchlického. Saldův zápisník, 1929, I. do 7). — Nadalje se v knjigi razne tiskovne napake.

S tem bi končal svoje opazke, opazke, ki jim je sicer neogibno podvrženo sleherno delo te vrste. Lahko pa kljub vsemu trdimo, da je Damianiovo delo zares vredno pozornosti in se lahko bodisi po izvedbi bodisi po natančnosti primerja s katerim koli izmed najbolj priznanih bibliografskih priročnikov v drugih disciplinah. (Prevod iz rokopi.)
Dr. Romeo Colognati.

prof. Kr. univerze v Trieste.

ZAPISKI Človek

V »Frankfurter Zeitung« z dne 12. t. m. je začel objavljati Dolf Sternberger članke z naslovom »Was ist der Mensch?« (Kaj je človek?). Pisec se bavi z zamotano problematiko pojma »človek« v zvezi s toliko različnostjo duhovnih, jezikovnih in vseh drugih značilnosti, ki neznansko otežujejo spoznavanje ljudi in po njegovi sodbi razbijajo stari sen o enotnosti človeštva. Pisec postavlja domnevo, da nemari sploh ni mogoče dokončno odgovoriti na zastavljeno vprašanje.

V prvem članku, ki kaže razne zablude, do katerih prihaja današnja znanost, ko se odpoveduje objektivni, racionalno sprejemljivi podobi sveta in življenja, so najzanimivejše omembe novih teorij, ki obračajo narobe Darwinovo popularno podmeno o poreku človeka. Pisec pravi dobesedno: »Medtem ko so na znova nastopili nekateri raziskovalci: ki — ne iz občestnosti, marveč na podlagi težavnih raziskavanj, opazovanj in ugotov — prihajajo k sklepu ali se vsaj bližajo sklepu, da bi bilo treba Darwinovo teorijo natančno obrniti narobe: človek ne poteka iz opice (da uporabimo znano popularno formulacijo) marveč poteka opice od človeka. Ali da povemo to

SPORT

Novo o starih avtomobilih

Nekaj podatkov o koristih nedavnega ukrepa, po katerem bodo vzeta iz prometa vsa avtomobilska vozila, ki so stara nad 11 let

Z nedavnim ukrepom se Ministrskega sveta je bila na predlog Duceja odredjena revizija vseh avtomobilskih vozil, ki so bila zgrajena pred 1. januarjem 1930 in so bila torej v uporabi dlje kakor 11 let. V zvezi s tem odlokom je Giovanni Canestrini v »Gazzetti dello Sport« napisal zanimiv članek o praktičnih posledicah tega ukrepa, iz katerega posnemamo — izjemoma enkrat tudi za naše sportnike, ki so se v prejšnjih časih posvečali mehaničnim sportom — naslednje splošne misli:

»Del te neizrabljene dedščine v avtomobilskih vozilih bo šel tako v korist industrije, ki bo zanj našla še raznovrstno uporabo. Ta odlok se nanaša dejansko samo na zelo stara vozila, od katerih večina že ni bila več v rabi, vendar pa bodo, ko bodo razstavljena, lahko še dala industriji mnogo dragocenih stvari, ki so domovini potrebne v vojne namene.«

Pisec navaja nato podrobne podatke o prvih, iz katerih je sestavljeno do 1350 kg težko normalno turno vozilo, kakor so mu bili na razpolago iz ameriških virov, in sicer takole:

antimona 0,45 kg, kroma 1,25 kg, rjavega manganovca 5,58 kg, nikla 0,45 kg, gume 31,30 kg, cina 1,80 kg, aluminija 1,13 kg, predvija 1,13 kg, svinca 14,30 kg, jute 2,27 kg, cinka 6,58 kg, jeklene zlitine 79,05 kg, plutovine 0,11 kg, grafita 0,04 kg, usnja 0,22 kg, volne 1,50 kg, lesa 11,35 kg, kadmija 0,32 kg, bakra 15,43 kg, bombaža 36,78 kg, magnezija 0,22 kg, celuloze 19,06 kg, žveplene kisline 5,33 kg, jekla 865,32 kg in litega železa 235,17 kg.

Ta količine so vzete seveda samo približno, številke pa le kažejo precej dobro, koliko različnega materiala — zdaj še bolj dragocenega kakor včasih — je zbrano v večjih ali manjših množinah v vsaki taki stvari »škafliji«, ki večinoma sploh ni prišla več na cesto. Tukaj je treba pristaviti, da je bilo nekaj teh starih tipov — pred-

vsem takih z večjo cilindražo — vzeti iz prejšnjega garaža, kjer so čakali na trenutek, da jih vržejo med staro ropotijo, in sicer zato, da so jih preuredili na lesni plin in znova poslali med motorna vozila za vojno dobo. O teh motoriziranih vozilih, ki so že preokročila prvo desetletje obratovanja, v omenjenem dekretu ni povedano nič izrecnega, vendar pravilo poznavalci, da jih bodo pobrali prav tako kakor one, ki niso bili deležni »pomladitve«.

Člankar navaja v nadaljnjem vse razne tipe domačega in tujega izvora, ki so bili najbolj znani ob začetku I. 1930 in med katerimi so od tujih izdelkov omenjeni Auburni, Bugattiji, dve vrsti Buicka, štirje tipi Chryslerja, dva Forda, po eden Hispano S in Le Salle, trije Mercedesi, dva Packarda in še nekateri veliki ameriški vozovi.

Število vozil, ki bodo zasežena glede na ta sklep, se pisec ne zdi lahko ugotoviti, ker je večina teh veteranov že dolgo časa počivala po garažah! Ameriške statistike, ki dajejo nekatere smernice v tem pogledu kažejo, da obratuje običajno 10 do 12 odst. vozil, ki so stara nad 10 let, in okrog 12 odstotkov takih, ki so v rabi nad 11 let. Če se vzamejo za podlago italijanski statistični podatki iz I. 1928, bi utegnili ta mera zadeti morda 30.000 komadov. Verjetno pa je, da je ta številka previsoka, ker je bilo med tem že veliko število teh starih prevoznih sredstev uničenih, ne da bi bili kje zabeležili njihov konec.

Čeprav se bo število avtomobilskega voznega parka zaradi tega ukrepa — tako zaključuje Canestrini svoja izvajanja — nekoliko zmanjšalo, je treba vendar vzeti v premislek tudi to, da gre za ukrep, ki ni samo potreben za trenutno vojno gospodarstvo v državi, temveč tudi koristen, ker bo pomagal izločiti oni del avtomobilskega parka, ki bi bil v normalnih razmerah — bodisi zaradi obrabe ali iz drugih vzrokov — tudi že izgubil vsako praktično vrednost v motorizaciji.

Ljudje so si krajšali čas

O čudnih rekorderjih, ki so igrali nepretrgoma 15 ur in še več

V dolgih zimskih večerih je sem in tja zanimivo prelistati odlomke sportne kronike iz starih in drugačnih časov. Med mnogimi kraji in osebam, ki so z vseh delov sveta pisali pestro zgodovino sporta po prvi svetovni vojni, nam je zadnjič obstalo oko na onem temnem prelivu, ki loči francosko in angleško obalo in ki veže Severno morje z Atlantskim. Rokavski preliv ali cesta od Dobra je to, kjer si stojita nasproti dva velika nasprotnika iz te vojne in v katerih vodah je prav pred kratkim spet brnelo v zraku na sto in sto letal in bruhalo ogenj in smrt.

Rokavski preliv je na najtesnejšem mestu med Calaisom in Dovrom širok samo 31 km in globok 55 m ter ga v mirnih časih razsvetljuje nič manj kakor 200 svetilnikov. Tamkaj in še v podobnih morskikh ožinah ali velikih jezerih so nekdo kazali svoje bravure nekateri redki sportniki, najprej iz navdušenja in želje po čudnih rekorderjih, pozneje pa tudi že zato, da so prišli do imena in slovesa in z njima do — denarja.

Na te svojevrstne sportnike smo se spomnili v teh dnevih in se za hip zamislili v one čas, ko so se ob Rokavskem prelivu zbirali kandidati in — kandidatinje še bolj — da bi ga preplavali.

Gospa Gleitze — to je bila ena izmed podjetnih Angležinj, ki je hotela za vsako ceno vzdržena plavati onih 31 km po morju — je šla v morje pozno jeseni, ko je voda merila samo 10 stopinj nad ničlo. 11 ur je vzdržala, potem pa so jo vso premorlo potegnili iz vode in odpeljali na toplotno.

Enega je vredno omeniti potem, ki pa sploh ni prišel do Calaisa, in sicer nekega Čeha Novotnega, ki se je v Bratislavi resno pripravil za takšen poskus. V trenin-gu je ostal v vodi celih 21 ur, ko pa je bilo treba iti na pot, ga je srečala pamet. Ni čudno, saj je bil star že 56 let!

Potem sta prišli spet dve ženski, obe Angležini. Hawke je bilo ime oni, ki je predihala progo v 19 urah in 16 minutah. Ojunačena po njej je šla kmalu nato na pot še druga, njena rojakinja Sharp, ki je plavala samo 2 minuti manj kakor 15 ur. Bila je peta ženska, ki je preplavala to ožino, vendar je rekord ostal neporušen — najbolj slavni Ederle, ki je prišla s te obale na nasprotno v 14 urah in 42 minutah.

R. Sabbatini:

„MESSIDOR“

Povest

»A vi mi dokazujete, da je še vedno resničen,« je odvrnil Vidal. Nato je vprašal: »Ali veste kak razlog, ki bi mi branil, da zdajle poravnam najin račun?«

»Nobenega ne vidim.« Seyracova ravnodušnost je zaudarjala po zaničevanju.

Vidal se mu je kratko priklonil; nato se je obrnil k Angeli.

»Zdaj, draga, nama ne ostane drugega, kakor da vrževa tega lepega kristjana levom.«

»Jerome!« Žena se ga je oklenila, blede kakor zid.

»Kaj je? Nom de nom! Menda ne boš hotela, da se ga zdaj še jaz usmilim?«

»Kar je bilo, je bilo. Zlo, ki nama ga je hotel storiti, nama konec koncev ni škodilo. Ni se mu posrečilo. Pokaziva mu, Jerome, da sva boljša od njega. Pusti ga, naj gre, kamor hoče.«

Vidal je bil mrko pogledal.

»Pustiti ga, naj gre?« je pikro ponovil. »Pustiti ga, da uide in spet začne igrati volka? Ko ga je usoda privedla v najino hišo, prav semkaj izmed vseh hiš v Parizu, je imela gotovo drugačen namen.« Osorno jo je odvrnil ter nadaljeval: »Privredila ga je semkaj, da ga zadene kazen, ki ga že toliko časa lovi Roka usode, le kar opečnata. Kak-

šne spomine mi obujate!« je nadaljeval in s trpkim nasmehom pogledal Seyraca. »Spominjam se viharnega aprilskega dne — v germinalu mesecu po kolektarju svobode — pred desetimi leti, ko sva pobegnila iz Beauvaloirja, zasledovana od vaših biričev. Kaj bi bilo z mano, da so me dohiteli? Kaj bi bilo z Angelo? Bi nama bili mar prizanesli? In vendar je zdaj ona tista, ki me prosi, naj prizanesem vam!« Udaril je v kratek smeh. »To je bilo germinala meseca, v mesecu smeh. Zdaj pa je messidor — mesec žetve. Jakobinski kolektar ima pač pomen, ki se kot nalašč prilega vašemu sluščaju. Kakor ste takrat sejali, tako boste zdaj želi.«

»Storite, kar koli vas je volja, samo da mi prizanesete s svojo zgovornostjo,« je suho odvrnil Seyrac in se podsmehljivo naklonil.

Vidal se je pognal proti oknu, toda Angela mu je stopila na pot.

»Oh, ne, Jerome! Pomisli!« Groza ji je drhtela v glasu. »Slutnjo imam. Ta okrutnost bi nama prinesla nesrečo. Pusti ga, naj gre v božjem imenu. To bo najboljša maščevanje. Kaj nama pa pomeni? Manj ko nič. Reši ga, Jerome! Stori to zame, če me imaš rad.«

Vidal je bil očitno presunjen.

»Prav zato hočem poravnati ta račun, ker te imam rad.«

»Poravnaj ga torej, a ne s podlim denarjem viteza de Seyraca. Vrni mu dobro za zlo. Jerome, in pusti ga, naj gre kamor hoče.«

»Pardi, me se po mojem ne pravi plačati,« je Vidal zagodrnjal.

težji teži. Zmagal je v tej borbi: zaslužen Musina iz Gorizije, ki se je tako spet povzpela na stopnjo višje v svoji bokarski karieri, odkoder si že ogleduje najboljše boksarje po Evropi.

Radio Ljubljana

ČETRTEK, 19. FEBRUARJA 1942-XX

7.30: Poročila v slovenščini. 7.45: Operna glasba, v odmoru napoved časa. 8.15: Poročila v italijanščini. 12.15: Koncert me. zosopranske Bogdane Stritarjeve, pri klavirju Marijan Lipovšek. 12.35: Koncert tria na klarinet. 13: Napoved časa — poročila v italijanščini. 13.15: Komunistična glasba stana Oboroženih Sil v slovenščini. 13.17: Ljubljanski radijski orkester in komorni zbor pod vodstvom D. M. Šijanica. 14: Poročila v italijanščini. 14.15: Koncert pod vodstvom Simonetta. 14.45: Poročila v slovenščini. 17.15: Prenoš iz cerkvice sv. Andreja delle Franche: polifonična glasba dona Lorenza Perosa, dirigirja avtor, s. delu ejo pevec sikstinske kapele. 19.30: Poročila v slovenščini. 19.45: Pestra glasba. 20: Napoved časa: poročila v italijanščini. 20.20: Komentar dnevnih dogodkov v slovenščini. 20.40: Koncert Ljubljanskega komornega tria. 21.10: Trio Emona. 21.30: Prenoš z Madžarske. 22.10: Mali orkester g. Bojana Adamiča.

Iz Srbije

Slavnost nemških policistov v Beogradu. Po vzgledu drugih mest so tudi beograjski nemški policisti priredili slavnostni večer v korist zimske pomoči. Na prireditvi je sodelovalo njihova godba in orkester ter nekaj članov beograjskega gledališča, med njimi gđ. Mezetova, Cvejin-Vladic, tenorist vič, in drugi.

Štednja z elektriko. Znano je, da je bila gospodinjstvom v Beogradu in okolici predpisana določena količina električnega toka, ki se ne sme prekoračiti. Vsak višek je bil zračun z desetkratno pristojbno. V splošnem se je prebivalstvo držalo določene mu kontingenta in je le okoli tisoč odjemalcev toka prekoračilo kontingent.

Iz Hrvatske

Spremembe v zagrebski operi. V vodstvu zagrebske opere so se izvršile važne spremembe. Dosedanji ravnatelj opere Stranicki je bil imenovan za izrednega profesorja na Glasbeni akademiji, vodstvo opere pa je bilo poverjeno prof. Zanku. Slednji si je za svoja umetniška svetovanja izbral dirigenta Lovra Matačića in komponista Gotovca.

Modernizacija telefonskega omrežja. Kakor poroča hrvatsko prometno ministrstvo, bodo prišle po zpopolnitvi zagrebske telefonske centrale na vrsto avtomatske telefonske centrale v Banja Luki in Brodu. Izpopolnjeni bosta tudi avtomatski telefonski centrali v Osijeku in Karlovcu.

Protiboljševiška razstava v Sarajevu. Razstava »Borba združene Evrope na vzhodu«, ki je dosegla v Zagrebu velik uspeh, bo v kratkem odprta v Sarajevu. Zahvaljuju se sarajevske mestne oblasti za čim prejšnjo otvoritev razstave je volstvo ugodilo.

Maršal Kvaternik pri ranjenici. Pretekli teden je v spremstvu šefa generalnega štaba in letalskega poveljnika maršal Kvaternik obiskal nemške ranjence, ki se zdravijo v hrvatskih bolnišnicah. Pri njih se je držal več ur. V razgovoru z ranjenci je maršal poudaril, da so nemški uspehi tudi uspehi Hrvatov, ker sta obe deželi tesno povezali svojo usodo. Maršal je sporečil ranjenecem tudi poglavitnike pozdrave in željo za njihovo hitro okrevanje.

500.000 članov ustaške mladine. Število organiziranih članov ustaške mladine je doseglo do zdaj že okoli 500.000. Kljub pomankanju prostorov, uniform in drugih tehničnih sredstev je bila organizacija mladine izvedena do zadnje vasi v deželi. Tudi Bosna in obalni kraji so krepko organizirani v ustaške gibanje.

Komentarji o Saboru. Hrvatski listi posvečajo sklicanju Sabora dolge članke in v njih poudarjajo, da je obnovljeni parlament nadaljevanje zadnjega hrvatskega Sabora, ki je bil 20. avgusta 1918. samo odločen, ne pa ukinjen. Sklep državnega vodstva torej po 23letnem prestopu samo obnavlja pravno kontinuiteto hrvatskega ljudskega zastopstva.

Zastopstvo ustaške mladine v Italiji. Na svoji poti po Italiji se je dne odposlanstvo ustaške mladine ustavilo tudi v Bergamo. Hrvate je sprejel tamonjni zvezni tajnik in so v njegovem spremstvu obiskali prostore Gila in druge Strankine institucije. Hrvatsko odposlanstvo bo ostalo v Bergamo nekaj dni.

NEČIMURNOST

Zdravniki: Gospa, rentgensko sliko vam moram napraviti.

Bolnica: Če je tako, pa prosim v profilu, da bo slika lepša.

Mali oglasi

Pohištvo

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Kuhinjsko

in več kompletnih kuhinjskih oprem proda Krže, — mizarski, Vihniška Ogladise v skladišču Ljubljana, — Tyrševa 47, poleg kavarnice Maicen. 2183-12

Stanovanja

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Večsobno

stanovanje komfortno, prazno ali opremljeno s 3-člansko kuhinjsko opremo, v centru. Ponudbe na ogled oddaj pod »Stanovalni« 2158-214

Soba odda

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Lepo sobo

poseben vhod, v bližini Viskovskega komisariata, oddam s 1. marcem. Naslov v vseh poslovalnicah. 2333-23

Lepo manjšo sobo

oddam solidnemu gospodu. Ogled od 12. ure: Škrabčeva ulica 12. 2342-23

Sobe išče

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Kupim

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Buteljke

in vse vrste očistne steklenice kupuje Medarna — Ljubljana, Zidovska ul. 6. 2273-7

Kože

domaćih zverev, domačih mačk, večer, lisic, dihurjev, kun, videti kupuje I. Rot krznarstvo, Ljubljana, Mestni trg 5. 44-7

Krojaške odpadke

volnene in bomošne pletilake ter šivske odrezke kakor vse tekstilne odpadke, kupuje Gerk man. Hrenova 8. 47

Zemljepis Slovenije

(Domoznastvo) od Melika, kupim. Weiss, Pivovarna Union. 2352-7

Rjuhe, blazine,

več dobroobranjenih ali novih, kupim. Ponudbe na ogled oddaj pod »Preleščane«. 2338-7

Kotel za

žganjekuho francoski model in »Alfas« kotel (bikreni), kupim. — Ponudbe na Anton Zgonc, sodavčar, Cerknica 161. 2339-7

Knjige

Vse vrste antikvitetnih knjig od najstarejših do najnovejših, kupuje knjigarna Janez Dolžan

Službo dobi

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Dva čevljarska

pomočnika za splošna dela sprejme Humar, Ljubljana, Stari trg. 2341-1

Mladega raznašalca

potnega in urnega, sprejme cvetličarna »Roka«. 2343-6

Službe išče

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Dekle

staro 22 let, večje kuharica, želi menjati službo k dobri družini odraslih oseb. Naslov v vseh poslovalnicah. csh Jutra. 2329-2

Harcerje

res dobre pevce, samca in samico, kupim. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 2335-27

Živali

Beseda I — 60, taksa — 60, za dajanje naslova ali za šifro I 3.—.

Insertati v „JUTRU“ imajo velik uspeh

Sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je umrla naša srčnoljubljana mama, sestra, teta in tašča

FRANK URŠULA

vдова po vpokojencu drž. žel.

dne 16. t. m. po dolgi težki bolezni, previdna s tolažili sv. vere.

Pokopali jo bomo v sredo, dne 18. februarja 1942 ob 3. uri popoldne iz kapele sv. Marije na Zalah k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 16. februarja 1942.

Žalujejo rodbine: FRANK, OTOLANI, ČERNE, RESMAN, DJUKIČ, CYZ



Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjam žalostno vest, da je po dolgem trpljenju previden s tolažili sv. vere umrl dne 17. t. m. moj mož, gospod

Miloš Ambrožič

višji poštni kontrolor

Pokopali ga bomo v četrtek, dne 19. t. m. ob 3. uri popoldne iz žal — kapelice sv. Antona — k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 17. februarja 1942.

Žalujejo soproga POLDI AMBROŽIČ